

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 10C/173/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8812204881
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Kopina
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2014:8812204881.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudcom JUDr. Martinom Kopinom v právnej veci žalobcu: BL Telecom debt, s.r.o., Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 45 535 108, zast. Advokátskou kanceláriou SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., so sídlom Šoltésovej 14, Bratislava, IČO: 36 862 711, proti žalovanej: M. Z., H.. X.X.XXXX, C. E. S. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej: Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, IČO: 42 264 154, so sídlom Petrovská 10, 909 01 Skalica, zast. JUDr. Jozefom Kempom, advokátom, AK Nám. Josipa Andriča 1, 900 25 Chorvátsky Grob, o zaplatenie sumy 238,95 eur s prísl. , takto

rozhodol:

Súd p r i p ú š ť a vstup vedľajšieho účastníka Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, IČO 42 264 154 do konania.

Súd žalobu z a m i e t a.

Súd n e p r i z n á v a žalovanej náhradu trov konania.

Žalobca j e p o v i n n ý nahradit' vedľajšiemu účastníkovi Občianskemu združeniu slovenských spotrebiteľov AZ, IČO 42 264 154 trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia v sume 29,39 eur na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. Jozefa Kempa, advokáta, č. ú.XXXXXXXXXX/XXXX, VS XXXXXXXX, do troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť mu sumu 238,95 eur spolu s príslušenstvom a náhrady trov konania. Svoju žalobu odôvodnil tým, že dňa 16.12.2011 spoločnosť Slovak Telekom, a.s., ako postupca a žalobca ako postupník uzavreli zmluvu o postúpení pohľadávok, predmetom ktorej bol odplatný prevod pohľadávok žalobcu uvedených v prílohe zmluvy, vrátane pohľadávky voči žalovanej. Žalovaná ako záujemca uzavrela s právnym predchodcom žalobcu ako poskytovateľom v zmysle § 43 zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZEK“) zmluvu, predmetom ktorej bolo poskytovanie elektronickej komunikačnej služby právnym predchodcom žalobcu (ako podnikom v zmysle § 4 ods. 8 ZEK) žalovanej (ako účastníkovi v zmysle § 5 ods. 7 ZEK). Žalovaná sa zaviazala riadne odoberať službu a platiť za ňu riadne a včas poplatky dohodnuté v aktuálnom Cenníku. Povinnosťou žalovanej bolo v prípade nedodržania zmluvných povinností voči právnemu predchodcovi žalobcu uhradiť zmluvnú pokutu, ktorej výška bola dohodnutá v Zmluve/Dodatku o pripojení. Účelom dojednania o zmluvnej pokute bolo naplnenie funkcie zmluvnej pokuty ako paušalizovanej náhrady škody na strane právneho predchodcu žalobcu, ktorá mu vznikne v dôsledku nespĺnenia záväzku žalovanej zotrvať počas vymedzenej doby viazanosti v zmluvnom vzťahu s právnym predchodcom žalobcu. V uvedenom prípade je teda žalovaná

sankcionovaná za to, že nespĺnila svoju povinnosť riadne a včas uhrádzať cenu za poskytnuté služby, v dôsledku čoho musela byť jej SIM karta/koncové zariadenie vypojené z prevádzky (došlo k prerušeniu poskytovania služieb poskytovaných prostredníctvom SIM karty/koncového zariadenia žalovanému), čím by žalovaná prostredníctvom platieb za poskytnuté služby po dobu viazanosti postupne splnila svoj záväzok, ktorému zodpovedal protizáväzok právneho predchodcu žalobcu zabezpečiť žalovanému mobilný telefón/koncové zariadenie za zľavnenú cenu.

Žalobca vystavil žalovanej faktúru č. XXXXXXXXXXXX, splatnú dňa XX.X.XXXX, znejúcu na sumu 238,95 eur. Nezaplatením faktúry v lehote jej splatnosti riadne a včas sa žalovaná dostala do omeškania a žalobca má teda nárok na úrok z omeškania.

Vedľajší účastník na strane žalovanej oznámil vstup do konania dňa 21.5.2013. Dňa 3.12.2013 doručil súdu vyjadrenie, v ktorom vzniesol námietku premlčania a navrhol žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

Podľa § 115a ods. 2 OSP, pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch. Ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1000 €, od toho okamihu ide o drobný spor - s výnimkou vecí uvedených v § 200ea ods. 2 OSP.

Poukazujúc na vyššie citované ustanovenie, súd nenariadil pojednávanie na prejednanie veci samej a doručil účastníkom procesné poučenie vo forme uznesenia, ktorým ich okrem iného poučil aj o tom, že podľa ust. § 120 ods. 1, 4, OSP, sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Všetky dôkazy musia predložiť alebo musia označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie a vo veciach, v ktorých sa nenariaďuje pojednávanie (§ 115a) najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej, pretože na dôkazy predložené a označené neskôr súd neprihliada. Skutočnosti a dôkazy uplatnené neskôr sú odvolacím dôvodom len za podmienok uvedených v § 205a OSP.

Žalovaná sa k žalobe nevyjadrila a preto súd rozhodol na základe obsahu listín predložených žalobcom a to: zmluvou o pripojení fix, faktúrou zo dňa X.X.XXXX, všeobecnými podmienkami poskytovania verejných elektronických komunikačných dátových služieb spoločnosti T-Mobile Slovensko, a.s., vyjadrením žalobcu zo dňa 12.12.2013, dodatkom k zmluve o pripojení, námietkou žalobcu zo dňa 12.12.2013, vyjadrením vedľajšieho účastníka a zistil tento skutkový stav:

Zo zmluvy o pripojení Fix uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu ako podnikom a žalovanou ako účastníkom zo dňa 18.12.2007 podľa § 43 a nasl. zákona č. 610/2003 o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov a jej dodatku vyplýva, že táto bola uzavretá na 24 mesiacov a nadobúda platnosť a účinnosť dňom podpisu oboch zmluvných strán. Podmienky poskytovania objednaných služieb sú upravené v príslušnej tarife. Žalobca sa zaviazal zriadiť, pripojiť, poskytovať alebo sprístupniť špecifikované služby a produkty za podmienok stanovených v zmluve a účastník sa zaväzuje platiť cenu za zariadenie a používanie týchto služieb podľa platnej Tarify. Podľa záverečných ustanovení, zmluva sa riadi platnými všeobecnými podmienkami spoločnosti Slovak Telecom, a.s. na poskytovanie verejnej elektronickej, komunikačnej služby Internet (ďalej len všeobecné podmienky), ktoré sa zmluvné strany zaväzujú dodržiavať a sú neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy. Účastník svojím podpisom potvrdzuje prevzatie Všeobecných podmienok a správnosť údajov uvedených v Zmluve o pripojení, resp. Dodatku.

Právny predchodca žalobcu vystavil žalovanej faktúru č. XXXXXXXXXXXX, splatnú dňa XX.X.XXXX, znejúcu na sumu 238,95 eur.

Pohľadávka voči žalovanej bola na žalobcu postúpená na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 16.12.2011, registrovanej aj na tunajšom súde, čím je preukázaná legitimácia žalobcu v tomto konaní.

Žalobca vo svojom písomnom podaní zo dňa 12.12.2013 uviedol, že zmluvná pokuta nezabezpečuje dlh žalovanej, ale zabezpečuje benefity, ktoré poskytol žalobca žalovanej (dotovaný mobilný telefón, prípadne ďalšie benefity poskytnuté žalovanej na službách). Právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej telekomunikačné zariadenie Sony Ericson W200i za cenu 1 Sk (0,03 eur) s DPH, pričom štandardná cena tohto zariadenia v čase uzatvorenia uvedenej zmluvy o pripojení bola 3.590,- Sk (119,17 eur).

V uvedenom prípade teda žalovaná nebola sankcionovaná len za to, že nezaplatila splatné faktúry, ale predovšetkým aj za to, že tým, že nesplnila svoju povinnosť riadne a včas uhrádzať cenu za poskytnuté služby, boli jej služby vypojené z prevádzky, čím žalovaná porušila jej povinnosť zotrvať v zmluvnom vzťahu po dohodnutú dobu viazanosti, kedy by prostredníctvom platieb za poskytnuté služby po dobu viazanosti postupne splnila svoj záväzok, ktorému zodpovedal protizáväzok žalobcu zabezpečiť žalovanej koncové zariadenie za zľavnenú cenu. Účelom dojednania zmluvnej pokuty bolo naplnenie funkcie zmluvnej pokuty ako paušalizovanej náhrady škody na strane predchodcu žalobcu, ktorá mu vznikne v dôsledku nesplnenia záväzku žalovanej zotrvať počas vymedzenej doby viazanosti v zmluvnom vzťahu. Neplnením záväzku viazanosti zo strany žalovanej vzniká škoda v sume rozdielu medzi plnou cenou koncového zariadenia a akciovou cenou koncového zariadenia. Zmluvná pokuta v tomto prípade plní aj funkciu preventívnu, nakoľko chráni podnik pred zneužívaním služieb za akciovú cenu zo strany špekulatívnych zákazníkov, v opačnom prípade, pri neexistencii zmluvnej pokuty za porušenie povinností zo strany zákazníka, v dôsledku ktorého dochádza k vypojeniu SIM karty z prevádzky a teda k prerušeniu využívania a tým aj platenia za služby zo strany zákazníka, by podnik nemohol zákazníkom poskytnúť benefit v podobe zľavnenej ceny za program služieb, ale musel by programy služieb poskytovať za plné neakciové ceny. Ak má plniť prevenčnú funkciu jej výška musí byť do určitej miery vyššia ako je skutočná hodnota výhody, ktorú zákazník z toho získava, v opačnom prípade by sa zákazníkovi neoplatilo záväzky plniť, nakoľko ich neplnením aj tak získava a nič nestráca. Je potrebné posudzovať otázku prijateľnosti výšky zmluvnej pokuty v čase kedy vznikal zmluvný vzťah, teda v čase keď bola podpísaná zmluva o pripojení, resp. dodatok k nej. Dohodnutá zmluvná pokuta nezabezpečuje uhradenie faktúr za poskytnuté telefonické služby a jej výška nie je ovplyvnená výškou nezaplatených faktúr za telefonické služby, ale závisí od hodnoty poskytnutých benefitov v čase uzavretia zmluvy, je teda závislá od rizika, ktoré môže predchodcovi žalobcovi vzniknúť v prípade, ak žalovaná načerpá všetky benefity a nezaplatí žalobcovi žiadnu platbu. K primeranosti zmluvnej pokuty poukázal na právnu úpravu obsiahnutú v § 3a nariadenia vlády 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len "nariadenie vlády"). Podľa právnej úpravy obsiahnutej v § 3a ods. 3 nariadenia vlády sa považuje za primeranú sankcia do výšky poskytnutej hodnoty peňažných prostriedkov, pričom ak sankcie dosiahnu hodnotu poskytnutých peňažných prostriedkov je možné ako sankciu ďalej len uplatňovať úroky z omeškania v zmysle nariadenia. Pri poskytnutí peňažných prostriedkov v sume napríklad 500 eur, by mal veriteľ nárok na vrátenie poskytnutej hodnoty 500 eur, na zaplatenie zmluvnej pokuty v sume 500 eur a zákonných úrokov z omeškania. Z uvedeného dôvodu v prípade poskytnutia mobilného telefónneho zariadenia v hodnote 500 eur, by bola primeraná zmluvná pokuta v sume 1 000 eur, ktorá by pozostávala zo sumy 500 eur z titulu vrátenia hodnoty poskytnutého telefónneho zariadenia a 500 eur z titulu sankcie za porušenie povinnosti. V prípade, ak by aj súd neuznal nárok žalobcu na zaplatenie zmluvnej pokuty, je potrebné zobrať do úvahy skutočnosť, že právnenmu predchodcovi žalobcu bola spôsobená skutočná škoda, ktorá zodpovedá hodnote dotácie do poskytnutého koncového zariadenia.

Vedľajší účastník v písomnom vyjadrení zo dňa 20.12.2013 vystupujúci na strane žalovanej poukázal, že žalobca v predmetnom konaní uplatňuje právo na zaplatenie pohľadávky v sume 238,95 eur s prísl. po uplynutí trojročnej premlčacej doby, nakoľko prvý raz mohol navrhovateľ vykonať svoje právo a vymáhať žalovanú sumu dňa 28.3.2009, pričom žalobu na súd podal až dňa 3.5.2012, teda po uplynutí trojročnej premlčacej doby a navrhol žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

Žalobca v písomnom podaní zo dňa 12.12.2013, označenom ako vyjadrenie žalobcu k účasti vedľajšieho účastníka v konaní a námietka vstupu vedľajšieho účastníka do konania uviedol, že vedľajší účastník sám navrhol svoj vstup do konania, pričom sa odvoláva na ust. § 93 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku a na skutočnosť, že vedľajší účastník je spotrebiteľským združením. Má za to, že na strane vedľajšieho účastníka nie sú splnené podmienky na jeho vstup do konania. Poukázal na dôvodovú správu k zákonu č. 384/2008 Z. z. z ktorej vyplýva, že cieľom tejto úpravy je umožnenie vstupu vedľajšieho účastníka do konania na strane žalobcu. V zmysle dôvodovej správy k uvedenej novele OSP „musí ísť o návrh na rozhodnutie o práve podľa osobitného predpisu, musí ísť o návrh o obdobnom práve, ktorého ochrana sa domáha samotný účastník a musí takýto návrh pripustiť súd. Cieľom navrhovanej úpravy je rozšíriť ochranu práv na prípady, na ochrane ktorých existuje dôležitý verejný záujem, avšak v ktorých by bolo veľmi problematické zo strany subjektov - ktoré majú vzhľadom na svoje zameranie alebo predmet činnosti záujem na ochrane tohto verejného záujmu - vstupovať do konaní (najmä na strane žalobcu) ako vedľajší účastníci.“ Ďalej uviedol, že z ust. § 25 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa ako aj z ust. § 93 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku vyplýva, že vedľajší účastník môže

vstupovať do konaní, resp. podávať žaloby len vo veciach ochrany práv spotrebiteľov. To znamená, že môže vstupovať do konaní, v ktorých sa bude spotrebiteľ domáhať ochrany práva spotrebiteľov na strane žalobcu, resp. spotrebiteľské združenie je oprávnené podávať návrhy na začatie konania vo veciach ochrany práv spotrebiteľov. Z uvedených ustanovení taktiež vyplýva, že sa má jednať o žaloby resp. konania, ktorých predmetom bude ochrana práv spotrebiteľov a nie individuálne prípady ochrany jedného spotrebiteľa. Uviedol, že predmetom tohto konania nie je ochrana práv spotrebiteľov, ale individuálna žaloba na plnenie voči konkrétnej fyzickej osobe, teda predmetom tohto konania neboli a nie sú splnené zákonné podmienky, nakoľko predmetom konania nie je ochrana práv spotrebiteľov, ale zaplatenie sumy s príslušenstvom. Čo sa týka súhlasu so vstupom vedľajšieho účastníka do konania uviedol, že v zmysle ust. 93 ods. 2 OSP nie je potrebné, aby vedľajší účastník musel mať záujem na výsledku konania, ale zákon ustanovuje podmienku, aby predmetom činnosti tohto vedľajšieho účastníka bola ochrana práv o ktoré v konaní ide. Podstatnou podmienkou vstupu vedľajšieho účastníka do konania je súhlas hlavného účastníka na strane ktorého vedľajší účastník chce vystupovať. Potreba súhlasu vyplýva zo samotnej podstaty a účelu vedľajšieho účastníctva. V tejto súvislosti poukázal na Uznesenie najvyššieho súdu, sp. zn.: 3 Cdo 188/212 zo dňa 05.02.2013 v zmysle ktorého: „ z ustanovenia § 93 Občianskeho súdneho poriadku nemožno žiadnym spôsobom vyvodiť, že by vedľajší účastník mohol v konaní vystupovať napriek nesúhlasu ním podporovaného účastníka, svoj nesúhlas s vedľajším účastníctvom tento účastník nemusí ani odôvodňovať. Je pojmovo vylúčené, aby účastník z konania bol pred súdom podporovaný niekým, účasť ktorého v konaní si neželá. To, že niekto chce v konaní pred súdom podporovať konania v procesnom postavení vedľajšieho účastníka, automaticky neznamená, že ním poskytovaná procesná pomoc je hlavnému účastníkovi vítaná, že mu vyhovuje a že s ňou musí za každých okolností súhlasiť. To v plnej miere platí aj vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, na ktorého sa vzťahuje § 93 ods. 2 OSP“

Účel procesnej pomoci vedľajšieho účastníka hlavnému účastníkovi v sporovom konaní môže byť naplnený, len ak hlavný účastník konania s takýmto konaním súhlasí. Účastník konania má právo svojím nesúhlasom zabrániť tomu, aby sa na jeho strane zúčastnil konania vedľajší účastník. Súd musí účastníkov konania vždy relevantným spôsobom upovedomiť o procesnom úkone vedľajšieho účastníka, ktorý prejavil vôľu vstúpiť do konania a zároveň musí mať súd vždy jasno či účastník, ktorého chce vedľajší účastník podporovať, s jeho podporou súhlasí, resp. či nevyjadril súhlas. Tiež poukázal na to, že súd je povinný ex offa skúmať neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách, preto vyjadrenia právneho zástupcu vedľajšieho účastníka podľa neho nie sú potrebné pre rozhodnutie súdu v jednotlivých konaniach a na ochranu spotrebiteľa a nie sú žiadnou pridanou hodnotou pre spotrebiteľa, nakoľko súd má povinnosť na tieto skutočnosti prihliadať ex offa.

Upozornil tiež na to, že vstupom vedľajšieho účastníka do konania by tento získal informácie o citlivých údajoch týkajúcich sa spotrebiteľa ako účastníka konania na strane žalovaného a to napr.: mena, priezviska, rodné čísla účastníka konania, miesto jeho aktuálneho pobytu atď. Uvedené informácie by boli poskytnuté vedľajšiemu účastníkovi ex lege jeho vstupom do konania, bez ohľadu na stanovisko osoby, na ktorej strane do konania vstupuje. Takýmto poskytovaním osobných údajov by preto dochádzalo k porušovaniu zákona o ochrane osobných údajov. Došlo by tiež k porušeniu telekomunikačného tajomstva upraveného v § 55 a násl. Zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách. Poukázal aj na porušovanie Ústavy Slovenskej republiky, konkrétne čl. 19 ods. 2 a 3, keďže združenie by vstúpilo do konania bez súhlasu a vedomia spotrebiteľa. Tým by združenie získalo údaje o súkromí spotrebiteľa v rozpore s Ústavou garantovaným právom spotrebiteľa na súkromie. Taktiež by došlo k porušeniu ústavného práva žalobcu na ochranu pred neoprávneným zhromažďovaním, zverejňovaním a zneužívaním údajov týkajúcich sa žalobcu.

Poukázal na skutočnosť, že Okresný súd Brezno sa obrátil na Ústavný súd návrhom na vyslovenie nesúladu ustanovenia § 93 ods. 2 OSP s ústavou SR, s článkom 19 ods. 2 a 3.

Podľa § 43 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov, zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa § 43 ods. 5 písm. b) zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov, podnik môže odstúpiť od zmluvy o pripojení, ak účastník nezaplatil cenu za poskytnutú službu ani do 45 dní po dni splatnosti.

Vstupom Slovenskej republiky do európskeho hospodárskeho a právneho systému boli do Občianskeho zákonníka zákonom č. 150/2004 Z. z. s účinnosťou od 1.4.2004 začlenené ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách. Uvedená právna úprava má základ v smernici Rady č. 93/13 EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. V zmysle ustanovenia § 879f ods. 3 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy podľa § 52 uzavreté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa musia dať do súladu s ustanovením § 53 a 54 tohto zákona a s ustanovením tohto zákona do troch mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona, preto súd považuje za podstatný súlad spotrebiteľskej zmluvy uzavretej medzi účastníkmi konania s ust. § 53 a 54 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1.4.2004.

Ako vyplýva z ust. § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1.4.2004 (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka).

V zmysle § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Vzhľadom na vyššie uvedené sú teda predmetom konania nároky zo spotrebiteľskej zmluvy, preto nárok žalobcu je potrebné posúdiť podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách.

Vzhľadom na vznesenú námietku premlčania vedľajším účastníkom, súd v prvom rade posudzoval či nárok žalobcu je nárokom premlčaným v zmysle § 101 a nasl. Občianskeho zákonníka. Z ust. § 111 Občianskeho zákonníka vyplýva, že zmena v osobe veriteľa alebo dlžníka nemá vplyv na plynutie premlčacej doby.

Podľa § 112 Občianskeho zákonníka, ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie. To platí aj o práve, ktoré bolo právoplatne priznané a pre ktoré bol na súde alebo u iného príslušného orgánu navrhnutý výkon rozhodnutia. Uplatnenie námietky premlčania znamená oslabenie práva, ktoré sa premlčí, ak sa nevykoná v dobe stanovenej v zákone. Súd je povinný vždy prihliadnuť na námietku premlčania. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo priznať.

Podľa § 93 ods. 1 OSP, ako vedľajší účastník môže sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Podľa § 93 ods. 2 OSP, ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Podľa § 93 ods. 3 a 4 citovaného zákona, do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh. V konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Žalobca namietal vstup vedľajšieho účastníka do konania, preto súd o prípustnosti rozhodoval podľa vyššie citovaného ustanovenia §93 ods. 3 OSP.

S účinnosťou od 15.10.2008 OSP zaviedlo novú skupinu subjektov, ktoré môžu vystupovať v konaní ako vedľajší účastníci a síce ide o ustanovenie §93 ods. 2 OSP. Medzi tieto subjekty môžeme zaradiť aj právnické osoby, ktorých predmetom činnosti je ochrana spotrebiteľa, pričom tento zámer zákonodarcu vyplýva aj z dôvodovej správy k ustanoveniu §93 ods. 2 OSP. Citované ustanovenie nevyžaduje právny záujem právnických osôb, ktorých cieľom je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Legitimáciu na vstup tohto vedľajšieho účastníka do konania dáva samotný zákon. Z dôvodovej správy vyplýva, že je tomu tak preto, že cieľom tejto právnej úpravy bolo rozšíriť ochranu práv na prípady, na ochrane ktorých existuje dôležitý verejný záujem, avšak v ktorých by bolo veľmi problematické zo strany subjektov, ktoré majú vzhľadom na svoje zameranie alebo predmet činnosti záujem na ochrane tohto verejného záujmu vstupovať do konaní ako vedľajší účastníci. Oprávnenie na vstup do konania vyplýva priamo zo zákona. V prípade sporov na ochranu spotrebiteľa, preto na strane spotrebiteľa môže vystupovať právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana spotrebiteľských práv podľa zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Aj preto námietka žalobcu, že vedľajší účastník môže vstupovať do konaní, resp. podávať žaloby len vo veciach ochrany práv spotrebiteľov a nie v prípade individuálnej ochrany práv jedného spotrebiteľa, neobstojí.

Vedľajší účastník v súlade s ustanovením §93 ods. 3 OSP do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. Možnosť vstupu do konania je obmedzená len dobou trvania konania. Vedľajší účastník tak môže vstúpiť do konania kedykoľvek od momentu jeho začatia až do doby kedy sa konanie skončí. Začiatok konania je daný dňom keď došiel súdu návrh na jeho začatie alebo keď bolo vydané uznesenie, podľa ktorého sa konanie začína bez návrhu (§ 82 ods. 1 OSP).

V konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník, čo je zrejme z ustanovenia §93 ods. 4 OSP. Má teda v zásade právo podať odvolanie aj dovolanie a taktiež aj právo vzniesť námietku premlčania.

Keďže v danej veci vstúpila do konania právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana spotrebiteľských práv, pričom v tomto konaní ide o spotrebiteľskú vec, preto súd o námietke žalobcu vo vzťahu k vstupu vedľajšieho účastníka konania rozhodol tak, že námietku považoval za neopodstatnenú a vstup vedľajšieho účastníka do konania pripustil.

Vzhľadom k vznesenej námietke premlčania vedľajším účastníkom na strane žalovanej, súd musel najprv vyriešiť túto otázku, teda, či nárok žalobcu je premlčaným nárokom.

V zmysle § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinného od 1.5.2014 orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Vzhľadom na uvedené je súd povinný z úradnej moci prihliadať na oslabenie nároku žalobcu voči spotrebiteľovi z dôvodu jeho premlčania. Ide o procesné ustanovenie, ktoré je súd povinný aplikovať v čase rozhodovania o predmetnom nároku.

V zmysle ustanovenia § 100 Občianskeho zákonníka je zrejme, že právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

V zmysle príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka je všeobecná premlčacia doba trojročná a žiadne z týchto ustanovení neumožňuje túto premlčaciu dobu predĺžiť. Žalobca si v žalobnom návrhu uplatňuje zaplatenie sumy 238,95 eur s úrokom z omeškania vo výške 9,5% ročne z dlžnej sumy od 28.3.2009 do zaplatenia. Premlčacia doba začala najneskôr plynúť práve dňom 28.3.2009 a potom všeobecná trojročná premlčacia doba v zmysle príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, ktoré je potrebné na daný právny vzťah v zmysle vyššie uvedeného aplikovať, uplynula dňa 28.3.2012 a žalobca podal žalobu na súd až dňa 3.5.2012, teda po uplynutí premlčacej doby, a na základe tejto skutočnosti súd nemohol žalobcovi toto premlčané právo priznať.

Pokiaľ ide o aplikáciu všeobecnej trojročnej premlčacej doby podľa Občianskeho zákonníka a nie štvorročnej podľa Obchodného zákonníka na daný vzťah zo spotrebiteľskej zmluvy, súd považuje za potrebné poukázať na to, že prednosť majú osobitné ustanovenia právneho poriadku, ktoré sú súčasťou špeciálnej právnej úpravy v oblasti spotrebiteľského práva vrátane ustanovení § 52 až §54 Občianskeho zákonníka. Dualistický systém záväzkového práva (dve kúpne zmluvy, dvojaká úprava premlčania, dvojaká úprava odstúpenia od zmluvy a pod.) v našom právnom poriadku síce dlhodobo funguje, avšak niet rozumného dôvodu na skonštatovanie, že na premlčanie v spotrebiteľsko-právnej, a teda typickej občianskoprávnej veci má dopadať právna úprava regulujúca vzťahy v zásade medzi podnikateľmi, ak Občiansky zákonník ako kódex občianskeho súkromného práva takúto úpravu má a je pre nepodnikateľov výhodnejšia.

Ustanovenie § 54 ods. 1 OZ preto treba vykladať tak, že v prípade dualistickej právnej úpravy inštitútov súkromného práva sa na spotrebiteľské právne vzťahy nepoužije obchodné právo (Obchodný zákonník), ak aplikáciou konkrétnej zmluvnej podmienky by sa postavenie spotrebiteľa oproti občianskoprávnej úprave zhoršilo. Ustanovenie § 54 ods. 1 je dôsledkom transpozície čl. 8 smernice. Smernica síce neharmonizuje dualistické právne úpravy inštitútov súkromného práva, no na druhej strane nebráni ani regulácii, akú predstavuje ustanovenie § 54 ods. 1 OZ a ktoré bráni akémukoľvek zhoršeniu postavenia spotrebiteľa oproti Občianskemu zákonníku, § 54 ods. 1 OZ.

Podľa rozhodnutia Krajského súdu Prešov sp.zn. 6Co/105/2013 zo dňa 10.12.2013 „...súd so zreteľom na uvedené nevidí dôvod na vylúčenie aplikácie priaznivejšieho ustanovenie o premlčacej dobe trojročnej podľa Občianskeho zákonníka oproti premlčacej dobe štvorročnej typickej podľa Obchodného zákonníka, a to s poukazom na ust. § 54 ods. 1 OZ. Občiansky zákonník ako kódex občianskeho súkromného práva úpravu premlčania má a je pre nepodnikateľov výhodnejšia (porov. tiež uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 25.1.2011 sp. zn. 5 M Cdo 20/2009).“

Vzhľadom na vyššie uvedené súd žalobu zamietol.

Podľa § 142 ods. 1 OSP, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 149 ods. 1 OSP, ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

V danej právnej veci súd žalobu v celom rozsahu zamietol a preto žalovanej vznikol nárok na plnú náhradu trov konania. Nakoľko si žalovaná nárok na náhradu trov konania neuplatnila a ani zo súdneho spisu jej nárok na náhradu trov konania nevyplýva, súd žalovanej nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Konania v tejto právnej veci sa zúčastnil aj vedľajší účastník a to na strane žalovanej. Nakoľko súd žalobu v celom rozsahu zamietol, vedľajšiemu účastníkovi vznikol nárok na plnú náhradu trov konania. Vedľajší účastník v písomnom podaní zo dňa 20.12.2013 prostredníctvom svojho právneho zástupcu si uplatnil nárok na náhradu trov konania pozostávajúci z trov právneho zastúpenia vo výške 58,78 eur za dva úkony právnej služby á 21,58 eur a dvakrát režijný paušál á 7,81 eur. S poukazom na ust. §150 ods. 2 OSP súd tieto znížil na polovicu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.